

GAZETA PRAHOVEI

prof. MIHAI APOSTOL

ZIAR INDEPENDENT

ABONAMENTUL :

Pe un an
Pe zece luni4 lei
2 ..

APARE JOIA

SUB DIRECTIUNEA UNUI COMITET

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA :

Tipografia Berecoviți
Ploești, Strada M. Cogălniceanu

RUBRICA LITERARA

PARINTELE NIL

Pe o vreme rea, am mas o noapte la Florești, doua poște dela Bărlad. Am tras în gânda la Parintele Paisie, egumenul unei rumașite de mănăstire ale cărei ziduri nu mai împrejmuiu de cât biserica, trei chili vechi și șapte călugări. Paisie era bătrân, dar se ținea bine. În seara aceea camphoria a răchii, șavea poarta de vorba. Afară se întunecase. Pe o masă murdară, într'un sfesnic de lut ardea o lumânare subire de ceață. Calugarii, fosând, întinse un lăvicer pe lavă, mi puse o boceca drept capătul și un mîntean ca să mă învelese, apoi se așeză pe un scaun în fața mea și începu vorba.

— Da te-ai ploat, nu săgă... Hei să fi venit d-ta acum trei-zece de ani să vezi ce era aici.

— Erau curți mari cu doua rânduri, și de jur împrejur se înșirau sute de chili. Când toca de ultimă, se îngrăa ograda de calugări, și de la scara stăruite și până în tinda bisericii s'asterneau covoare scumpe pentru țâlpile prea Sfinției sale Staretului Nil. Cine a fost că Nil, și cine a trait ea el? Ce bogăți erau și cum s'au dus toate. Se întindeau moșile mănăstirii din Buda până în hotarul Vastului, și saptamâni întregi rătăceau numai prin codri. Nalbeau drumurile de vite, când le scoteau la salbat. Și să fi văzut ce era aci la săntul lile, când se prășuia hrumul bisericii. Se strângea lume peste lume, și boeri mari cu calestele cerceau de pe la tărșuri, și se întindea masa, ea la imparți, cu tacamuri de argint și cu bîlduri aurite, pe care se cărau de dimineață până seara fel de fel de mîncăruri alese și de bunătăți, și se scootea din pivniți, în vasuri scumpe, vinuri de câte o sută de ani, cari te imbatuau numai cu mirosul... Hei, bietul Nil, bietul Nil! Vezi că e rău, când ieși din casa Domnului și îți uzi de poruncile lui. Prea a fost locom Parintele Stari, prea a luat cu hăpca și-a strâns câte nouă piei după o oare. Pentru o gură de țarbă, viaa vita mîmăului din batătura. Și câte fete n'a necinstit, cât case n'a stricat, și pe câți gospodari nu i-a adus în sapa de lemn! D'apoi cu noi... a se purta cu calugării aspru, mînia lui Dumnezeu; mai rău decît robii eram la el.

Meresea vestea în toată țara de bogățiile Staretului dela Florești. Dar toate se înfundă dela o vreme. Sa vezi că se întâmpla. Intr-o zi sosiște un negustor c'o caruța cu doi cai și se oprește de aceea parte, la un caz. Peste un sterd de zeis numai c'atun gura lui Nil, din cerdac strigănd: „Mă adu cai la ocol! El semana în toți ani un petic de căneș în fața rătășului, înadins pentru căreob ca să stîntușca lumea; cum scapau caii drumulelor un doișet pe căneșca lui și îi încheia la ocol.”

— Așt, striga el la argat, și argatul da ruga, prinde caii și îl aduce la ocol.

— Da trebuie să ști că Nil lusa singur cu mîna lui, orice ban intra în mînașterea.

Cînd pleca un moștar și da un bașis unui biet calugar, — Nil era la spatele lui: „Ada înceace țâlharule, ce vrei s'asemni”. Căsa vorbea el, cum cepeșag.

Și bietul calugar înnoada tremurînd parau, care'i tăcorise și lui palma o clipa. Așa de cumplit era... da, să vezi cum și s'a întindat și lui, ca ulcioru nu merge de multe ori la fântîna, vine cum în spui, vinutul să-și accoata căl. Prostul se rîșea, credea ca merge așa.

— Trei lei de cal, bîre omule, înteleag ostata?... Adu șoșe lei și l'ap' căl... S'a dus bietul vîlșit și spunea: „la stă-pănuș-șai, sa vie el la sfîrșit și-și vine stă-pănuș și roșag, și-și spune, ca e pîcat de bîșeu, pentru o mînică toată, să l'as trei lei de cal”. Purcăi vier cum sta în picioraș afară cu pălăria în mîna, era un om cu o înțelegere deosebită, c'o cantătura fîlșăgătoare: cînd și-a scos punga și a numărat

PRESA ȘI CALOMNIATORII

Rolul și menirea presei este de a educa, de a lumina masele. Presa este a patra putere în Stat și, acest fapt, este conștinț de Constituție.

În țara noastră, ca și în liberata Franța, presa, se bucura de cea mai desăvîșită libertate. Cenzura a fîntat și la noi, pe vremea *Regulamentului organic*. Astăzi, din cauza prea întensei libertăți a presei, se comit revolțatoare abuzuri, cari jignesc cinstea și demnitatea celor atacați.

E de ajuns ca cineva să refuze plata unui abonament la ziar și să vezi cum îl miși trage „pe foi”.

Ziarele locale, pretinse independente, dela o vreme au adoptat o nesocotită tactică, pe care noi, ca și opinia publică, o dezaprobam.

Două din cei mai de seamă și mai de frunte cetățeni ploieșteni cari fac cinstea țării noastre, d-nii Gogu I. Zamfirescu și Tudorica Ionescu-Pescaru, sunt acuzați și insultați ca la ușa cortului.

În special „Ridicarea Meseriașului” prin maistră (P) până a directorului ei, Nicolae Constantinescu, calfa de tipograf, într'un articol d'o coloană, se napustește asupra d-lui Gogu I. Zamfirescu și — după înșagă afirmația scribului — îl trage „pe românește”. Beltoata, plina de inexactități, e și stupidă și trivială, conținînd expresii de cari nu se servă decît doar surugii.

Dupa căt știm d-l Gogu I. Zamfirescu, patronul tipografiei „Prahova”, în ce privește salariile mari și modul cum se poartă cu personalul, poate

servi de pildă altor patroni; în ce privește afirmația ca d-sa ar datora bani cuiva, e o sbruntată minciună. Putem cita, deocamdată, numele a două tipografi, lașcu Iliescu și Ion Iacovescu cari, acum câțiva ani, în momente de grea cumpănă, au fost ajutați materialicește de d-l Gogu I. Zamfirescu cu sume mari ce și pe cari nu le-au restituit nici pîna azi.

Luptatorul, organ independent și sincer (?) aparator al clasei comercianților, înmîta pe surata sa „Ridicarea” și cetățeanul între cetățeni Tudorica Ionescu, este și d-sa luat în s'fîrcul biciului. De ce? Care e faradelegea comisa de acest om? Pentruca s'a opus din răspuțeri — pe cînd era consiler comună — contra dării d'o centima pe pîne, dare ce azi apasa atît de greu asupra văduvei și nevoiașului!

Acuzațiunile aduse acestor două cetățeni integri, — emnamente cînștiți și'n viața publică și'n viața privată, creșcuți și educați la școala lui C. T. Grigorescu, — nu-i pot atinge.

Cu prilejul redactării acestui articol, țin să fac o declarație: nu sunt și nu fac parte din partidul conservator-democrat; față însă de îndrăzneala vulgarilor calomnatori, cari terfeșe prestigiul presei, mă simt obligat moralmente d'a înfiera isprava neofților dela suscitate ziare și, vorba Scripturii, de a da Cezarului ce e al Cezarului l...

G. NICOLESCU.

Eftenirea Traului

Consiliul nostru comunal, într'una din ședințele din luna precedenta, a găsit soluția de a contribui — pe cît mijloacele au permis — la eftenirea traului.

Patura nevoiașă, dapa cît știm, din cauza scumpetei crescîndă a alimentelor, cum și a stărei materiale precuniare suferă foarte unli și este extrem de agitata.

Actualul primar, d-l Scarlat Se. Orascu, de comuna acord cu întregul consiliu comunal, a propus oferind două locuri ce aparțin comunei, în mod cu totul gratuit — dispensându-i de chirie — celor care vor vinde cu 10 la sută mai ețtin ca ețtitali.

Oferta a fost acceptata de doi fruntași ai comerțului, de d-nii DIMITRIE MAXIMESCU, comerciant macelar, și de d-l ALEXE PAȘULEA, comerciant brutar.

Primul, care în totdeauna s'a arafat extrem de binevoitor față de patura de jos, a și amenajat ghereța comunei situata în Obor pînănd în vânzare carne excelenta de vaca cu 70 bani chilogram.

Secundul, de mai bine de două săptămîni, a instalat un vânzator al sau, într'o gheretă improvizata alături de macelariile unde se vinde carne de miel și oate, — și a redus prețul pînei cu 5 centime la chilogram.

Ambii fruntași ai țărului au dat asigurări edililor noștri, ca se simt în masură a face-ia din abundența atît carne, cît și pîne.

Inițiativa luata de consiliul comunal, cît și gestul cetățenesc al celor două comercianți de mîi sus, sunt vrednice de toata lauda.

Scumpetea chiriilor

Dela o vreme în coace scumpetea chiriilor, — atît în ce privește preșvaliile, cît și camerele de locuit, — se resimte foarte mult și în orașul nostru. Cauza? „Așa vrea proprietarii” vor zice unii. Nu! le raspundem noi.

Pe de o parte e lipsa de imobile suficiente în centru orașului și avîntul pe care l'a luat, dela un timp, comerțul și industria; iar pe de alta, e prea marea densitate a populației streina, venita de alurea.

Afara de asta, ceace a contribuit foarte mult la ridicarea chiriilor — a aproape indoi — e *concurența* între cei dormici de o prăvălie „mai la poziție” ori fîndea este situata „la colț”. — Ei bine, lucrul acesta e dăunator chiriiașilor, mai eu seamă c'au fie din cauza că afacerile stagnaează, fie din pricina marfurilor cari se importa din afara și la care se mai adaugă și vama, e condamnabil chiar,

de oarece din cauza acestor procedee inconștințente, duce pe mulți în pragul falimentului.

Vom povesti un caz, petrecut nu de mult în localitate: era cam pe la sfîrșitul lui Septembrie; un vechiu industriaș care deținea o prăvălie de opt ani pe str. M. Cogălniceanu și care aparține „Comunității cultului israelit”, apropiindu-se expirarea termenului de închiriere, în ziua licitației, un oarecare X, concurenda pe vechiul chiriiaș care plătea anual 1400 lei, oferind 1000 (una mie) lei în plus, adica 2400 lei în total.

Firește că prăvălia a luat-o neșocotit X care, de sigur, ca imprudenta comisa o va plăti foarte scump.

În numărul viitor vom arăta, în mod detaliat, cauzele ridicării peste măsura a chiriiei locuințelor.

Nu te-ai priceput

Nu te-ai priceput! —
Singur tu nu mi-ai plăcut,
Că eu tot fugiam de tine?
O, mi-ai drept, mi-ai drept, Sorine!
Ti-am fost dragă, simt eu bine,
Dar să-mi spui, tu te-ai temut.
Și eu toată, le-am făcut,
Că să poți să-mi spui odala,
Să mă 'ntrebi: „Mă vrei tu, fată?”
Și plîngeam de supărata,
Că tu nu te-ai priceput.

Nu te-ai priceput!
Zici că-s mîndră și n'am vrut
Că s'ascult vorbele tale?
Dar de unde, știi? În cale
Ti-am umblat și'n deal și'n vale
Și-or-și mișc le-am știut.
Zile lungi mi le-am pierdut,
Să mă 'ntreținere cu tine:
Tu-mi umblai șorșie, Sorine,
Și plîngea durerea miine,
Că tu nu te-ai priceput.

Nu te-ai priceput! —
Am fost cea și n'as fi vrut
Să te las ca altă fată,
Să mă strangi în sărutată?
Dar mai întrebă vr'odată?
Mă mîngea să te sărut
Eu, pe tine. Pe altocul
Chip cătam cu vîchete
Să te fac să 'ntrebi, și mie
Mă-ai fost lîut cătegi mînie,
Că tu nu te-ai priceput.

Nu te-ai priceput!
Zici, că de m'as fi cerut
Mîna tale, m'as fi cîșt,
N'as fi vrut să merg? E, lasă!
Că de-o fată eu fi pasat
Nu se l-a după părint?
De 'ntrebi, ai fi vrut!
Tu să fi 'nceput iubitul,
Că-ți făceam eu isprăvitul
Tu eu pînăci și călful
Mori flămînd, nepriceput?

G. Cogăbuș.

INSTINTARE

Vestim pe cititorii „Gazetei Prahovei” că, în numărul viitor, vom începe publicarea în foileton a „MISTERELOR FRANMAZONILOR”, datorit penii marelui scriitor Leo Taxil, care, fără îndoială, va stărni o adevărată surprisă.

Totdeauna vom deschide și un Plebiscit, la privința căsătoriei.

in palma lui Nil cei sase lei, s'a uitat la staretu nu situ cum par'ca i-ar fi zis: lasa, ca mi te smerec: eu! Si-a luat ziua buna g'a plecat.

A treia zi dis de dimineata, opt slujitori au venit cu porunca dimineata g'au gisit pe stari intr-o caruta asa cum i-au gisit fara sa' fi lasa s'a i-a un capat de aia din manastire. Apoi au scotocit peste tot locul s'au ridicat toate bogatiile si doarele manastirii si le-au carat la Bucuresti. Toi au ramas trasniti cand au auzit ca omul care dinduse sase lei, fusese chiar Maria Sa. Cuză. Cine ar fi putut crede una ca asta? Bietul Nil: n'am mai auzit de-atunci nimic de el. O zi murit in surghium...

Auzi, cum ploaia de grozav afara... Trebuie sa fie tarziu. Hai sa dormim de-acu.

A. Vlahuta.

DIN CAMPINA

—Correspondență particulară a ziarului „Gazeta Prahovei”

Locuitorii comunei Banești, au tras o strășnică frică din pricina morții suspecte a răzeșului Toader Ioniță. Aceasta fusese la Slănic să cumpere sare, de oarece pe lângă plugarie so indolentica și cu vânzarea sarei. Intorcându-se acasă, după câteva ore, fu apucată de crampe puternice și, pe sub seară, își dăse sfârșit.

Tot satul, la auzul acestei vești, fu cuprins de panică, crezând că Toader Ioniță a murit de holera.

Îl doctor Botescu, medicul plaiului, fiind avizat, a sosit în grabă și făcând autopsia cadavrului, a constatat că susemunitul a sucombat din cauza cherniei inguino-scrotale de care suferea din copilarie, nevroid — pe când trăia — a se lasa a fi supus unei operații chirurgicale.

Alaltăieri, în zorile zilei, o tragică nenorocire s'a întâmplat în cătănu Urlota, care a impresionat adânc pe toți sătenii.

Lata despre ce a vorba: Bătrâna Maria G. Rusalim, în vârstă de 82 ani, roind să se urce în pod cu un snop de cănepe, scara s'a rupt și nenorocita femeie a căzut peste o mașină în care ardea focul. Cănepa fiind uscată a luat foc și flăcările a cuprins vestimintele bătrânei.

La tipetele disperate ale acesteia, a s'înt în ajutor o nepoată a sa care dormea într-o camera de alături și care fu cuprinsă și ea de flăcări. Racetele sfâșietoare ale nenorocitelor femei atrase atenția lui Ioniță, fiul babei, care locuiește în aceea ogrădă; acesta spărgând ușa și intrând înnostru, izbuti a stinge focul.

Ambele femei care erau gray carbonizate, fiind transportate la spitalul din Cămpina, după câteva ore au încetat din viață, în cele mai groznică chinuri. Căpărănu.

O GLUMĂ

La curtea cu juri:

— Acuzatul, pentru ce, după ce ai ucis pe nechiul tău, i-ai mai sfărâmat capul și i-ai scos dinții?

— Se întorse tocmai dela un dentist, unde și plumbusele dinții cu aur!...

FOITA ZIARULUI „GAZETA PRAHOVEI”

O SOACRĂ DIN 1823

Cine vedea pe Stanca lui Vasile și a Ioanei Guraliu din Craiova, la leturghie, Dumineca, la mânăstire, nu putea să nu gândească — între două cruci ori două mătăni: — „Oleoleo! ce mândre de fată!”. Până și biv-vel!) Logofătul Constantin Cămpineanu, caimacanul Craiovei, întâlnind într-o zi pe Stanca în cale, nu putu să nu-și oprească calul arăpesc, ca să-și îndrepte privirea încântată spre Stanca. Ce bine i se ședea în cămașa ei înflorită cu alitute de amricuri colorate și fluturi de aur, strănă pe săneu virgin, cu cozile pe spate, lungi și negre, cu soldul împresurat de fota vârgată, de pară ce se îngăna pe ea amurgul cu zău... Dar când aducea apă dela puțul cu Crucea-de-piatră!... S'o fi văzut purtând înclorid cu sual verde pe umăr, iar cu cealaltă mână smocund ușurel fota după picioruse, ca să nu se ude în pârăul dela puț și pricepeai de ce însuși marele Caimacan al Craiovei se opri în cale să-i vorbescă.

— A cui ești tu, fetică? o întreba boerul Cămpineanu.

— A lui Iupân Vasile Guraliu, stărostele de cojocari subțiri.

1) Fostul mare Logofăt.

CRONICA ȘTIINȚIFICĂ

Ce emoțiuni simte chirurgical când operează

(Continuare)

Chiar în momentele cele mai critice, chirurgical nu trebuie să-și piardă cumpătul, nu trebuie să-și tremure mâna, el trebuie să-și slăbească nervii.

Însă pe lângă calmul necesar, chirurgical trebuie să fie foarte răbdător. În cursul unor operații lungi, anevoase, cu complicațiuni nu s'au putut prevedea, se cădă nu se chiriugi ca și pierd răbdarea.

Nevădămintele vre unui asistent, reaua funcționare a vre-unui instrument, nepățința de a prinde un vas din care curge sânge și mișcările de ale nimericuri, pot să scoată din răbdări pe operatorul cel mai calm. Și aceasta nu trebuie să fie! Cu răbdare chirurgical își abutește mai curând să însă din situațiunile cele mai peribile.

Se știe că o operație e frumoasă, când lo executarea ei există turgorie, precizie, delicatețe, eleganță, originalitate din partea operatorului, când chirurgical operează cu îndemnată și cu înțeleasă, când cu toată grațiozitatea operației, pălindul-să ieri la orice moment catastrofe, chirurgical își păstrează calmul, fără a arăta er'o emoțiune apăsătoare.

Alle operațiuni sunt extrem de importante prin raritatea lor, prin greutatea executării lor, prin greutatea complicațiunilor ce pot surveni și când ele trebuie executate în fața unui public numeros, precum este în sala de amfiteatru unde atâși ochi cunoșcători urmăresc și controlează, dacă este bine sau rău așa cum se face.

Așa că chirurgical veghează o noapte înainte de operație, controlează cunoștințele sale, consultă tratatele relative la operație, gândindu-se la peripețiile posibile și se știe căt de intens poate fiern creerul în întinericul și în liniștea nopței. În acest timp chirurgical însuși stabilește planul sau de operație, de care depinde succesul operațiunii sale.

Iar dimineața, cu fie-care pas cu care se apropie de spital, chirurgical se gândește că se apropie momentul de a face marea act al operației.

Ora a sosit. Bolnavul adormit în acel somn din care-l face să fie nepăsător și să nu mai simtă ce se petrece cu dînsul, este pus pe masa de operație. În acest moment suprem, mintea chirurgicalului trebuie să răză totul mai clar, mușchii lui trebuie să fie mai agili, iar mișcările sale căt se poate de sigure.

Scintimentul de a fi eșit victorios, de a fi executat cu măiestrie, de a fi scapat pe bolnav dela moarte, dar chirurgicalul niște emoțiuni extrem de plăcute. Dar! unora emoțiunile devin zguduitoare, când operația se complică, când vreun accident grav vine să pună viața bolnavului în primejdie. O emoragie fulgerătoare acoperă câmpul operator, stropște pe chirurgical și-l umple de sânge, atunci prezența de spirit, sângele rece, calmul necesar, nu trebuie să pătrânsacă pe chirurgical. În acel minut el trebuie să se gândească de unde a fâșnit sângele și să caute să oprească emoragia. În acel moment chirurgical nu se poate gândi la altceva. Aceste emoragii emoționează spectatorii, chirurgical trebuie să rămână liniștit.

Sunt însă alte împrejurări care înspăimântă cu mult mai mult pe chirurgical, sunt

Cine știe ce ar mai fi întrebat boerul cel mare pe Stanca, dacă nu s'ar fi ădunat într-o clipă lumea, în jurul lui și al fetei... Cum să nu se adune lumea, care cunoștea pe boerul Caimacan, când îl văzu că-și oprește armăsarul să stea de vorba cu Stanca? Fierăscă periclită!) era accia a lunei, Numai, dacă văzu marel boer lumea adunată, deta biču calului și-și căută de drum, nu fără de a mai întoarce capul, ca să mai vadă pe Stanca, care-și urma calea cu mersu-i grațios.

Dar nu trecu pe la puțul cu Crucea-de-piatră numai boerul Caimacan, în acea zi de 12 August 1823, ci-și mai adăpă calul său, în ighiabul dela puț și Constantin Torocceanu.

Era Constantin Torocceanu moșnear din plasa Vulecan, dela Jiul de sus or „Gorj”, cum se încapătănează administrățiunea a porceli pe slavonește acei fudeț românesc. Mându flăcău era Torocceanu și mamele fi scoateau pe între- culetea fetele în cale-i, că doar lor prinde în urează, că de! nu era numai flăcău mându ca Făt frumos din po- veste, ci mai știa totu lumea că stăpânea gogomete „Ocina”?) înghebată din trei „bătrâni”.

Stanca, care tocmai sosise la puț când

1) Caricatură.

2) Moșia dela ascendenți.

acele complicațiuni pe cari spectatorii nu numai că nu le observă, dar nici macar nu le bănuiesc, în chirurgical își dă seama de urmarile grave ale acelor complicațiuni.

Ce poate fi mai dureros pentru un chirurgical, când el se încredințase că bolnavul care stă lungit pe masa este în pericol de moarte, dacă însă ar fi avut puțin noroc, dacă avea complicație n'ar fi survenit, bolnavul s'ar fi însănătoșit și or fi rămas în viață!

În această profesie grozavă, orice clipă de distracție, de o mișcare ceva mai înecată sau prea repede, de o sforțare ceva mai bruscă, depinde viața unui om. Și așa trebuie să fie de oarec chirurgical nu e o știință matematică, iar chirurgical e om și cu om nu poate fi infailibil.

Si deseori chirurgical petrece zile, săptămâni, luni întregi, acuzându-se de o vină care nu e vina lui, ci o urmare a destinului, și astfel suferă care ar trebui să fie tare ca granitul în acele momente, e ugit de vijeliile triste grozav de dureros.

Dr. F.
(Urmare la numărul viitor).

ZNOAVE VERIFICATE

NU POȚI SĂ MĂNÂNCI O PÂINE

Tiganu da'e'a simțit
Că-i cobeta nepăit
Și că o rost de ciordit,
Ș'a gândit, s'a răsuicit
Și cu Doamne-ajută-n diști
Și alți paznicii de sfioți,
Se simți mai îndrăzneț
Și trezindu-se 'n cotet,
Îngăfă gogea găosac
Și-l facu scopsă 'n sae,
Găștio de lucru n'au:
Într'un glas alarma dau
Și Delu din bătuțur,
Hai și el să facă gură;
Iar țiganu, zăpăcit
De acăa gărit
Și gândind la pârăuială,
Ori altfel de miruială,
Desfăcu gura la sae,
Dete drănu la gănsac
Și o țorse căt puti.
Când din curto afără-fu,
Șeade locului și-ascultă
Și auzind tot gură multă
Pe-ale găște și pe căine,
Lăsa treaba pentru măluo
Și plecă bolborosind
Îndarât privind cu jind:
— „Să fiți voi afulrite!
Găsi-v-aș întepente
Măineoapte în cotet!
Si tu, ce te faci iest?
De mi te-apuci de lătrat?
Vede-te-aș urliand turbat!
Din pricina voastră, iaca,
Cap de găscă proasta, seaca
Și-o jigodie de căine,
Na poți să mănânci o pâine!”

Victor Bileciurescu.

DIN SLANIC

—Correspondență particulară a ziarului „Gazeta Prahovei”

În întregul nostru oraș, de câțva timp, nu se vorbește de altceva decât de monumentul ce se va ridică în onoarea lui Avram Iancu, unul din cei trei eroi ai revoluției dela 1848, din Ardeal.

Inițiativa se datorește dl-ului Al. Bobescu, arhitect dramatic, care e un înfocat naționalist și un inimic român.

Zilele trecute, d-ș-a venit la Slănic unde a avut o întrevedere cu dl-Lucaci, actualul director al Sălănelor și președinte al secției locale a „Ligei Culturale”, luând hotărârea ca săptămâna viitoare, prima reprezentare a piesei dl-ului Bobescu intitulată: „Viața lui Avram Iancu, Regele munților”, să se joace în toate comunele urbane din județul Prahova și beneficiul ce va rezulta să se verse la fondul destinat pentru ridicarea susținutului monument.

Un amant: dl-Lucaci, este fratele marelui și apripului lucrător Vasile Lucaci, din Simesti (Transilvania).

Zăpada căzută în mare cantitate zilele trecute, acum s'a topit; drumurile sunt desfundate, așa că circulația a devenit anevoioasă, fapt ce contribuie cu afacerile comerciale să cam stagneze. Vremea este noroasă și foarte friguroasă. Pralea.

Groznică nenorocire din Gara de Sud

Publicul aflat pe peronul gării de sud, a fost profund emoționat din cauza unui accident mortal, petrecut în urzăbărele împrejurări.

Lângă gară e construit un pod pe d'asupra liniilor ferate, ce servă la trecerea pietonilor. Un copic umnit Georgeș M. Vlad din cătănu Mîmin — situat lângă orașul nostru — pe când se întorcea dela școală, în loc să treacă pe pod, a luat-o peste linie care era ocupată de niște vagoane atate la un tren de marfă. În momentul când se afla tocmai sub unul din vagoane, trenul s'a pus în mișcare și una din roți trecând peste corpul nesocotitului școlar, tăindu-l în două.

Seful gării a anunțat telefonic parchetul de această nenorocire, care a dispus transportarea cadavrului la morgă.

D-l comisar Mihăileanu a fost însărcinat cu facerea anchetei. Reporter.

UN SFAT PE SĂPTĂMÂNĂ

Ca să ne convingem dacă ceaiul e curat. Acum, în timpul ernoii, ceaiul se consumă foarte mult. Ceaiul e un bun ajutor al digestiei stomacului; când însă nu este curat provoacă de multe ori indigestii și alte multe neajunsuri digestive.

Ca să va convingeți dacă ceaiul e bun, puneți o linguriță de ceai într'un pahar. Turnați pe d'asupra sa rece.

Dacă ceaiul este curat apa nu-și schimbă colorarea; iar dacă este falsificat, apa se decolorează. Urmatii apoi înainte cu experiența și ferbeți apa. Ceaiul falsificat face ca apa să capete o colorare închisă, pe urma însă se limpezeste, pe când ceaiul veritabil nu face ca apa să repete o colorare așa de închisă; în schimb apa se cam turbură din pricina taninului ce conține.

descălecase Costică, primi să-i dea ajutor călărețului la ridicatul cumpenei cu ciutura cu apă din puțul adânc. Ba ce făcu, ce dresse Costică, mămăile lui ridicând cumpăna, întâlniră, nu numai odată pe ale Stanchăi... de se rumeneau ca niște mero domnești obraji fetei lui... Să fi văzut atunci cum se rosia Stanca!

Da ce e un tintit cu catastrofi ca un calemgiu dela visterie, de hăveturii, de toate mișcările sufletești ale unui flăcău de 20 de ani și ale unei fetișcane de 18 primăveri?

Să spun numai, că în ziua când s'au întâlnit la puțul cu Crucea-de-piatră, ei s'au iubit; imi ajunge atăta pentru șirul povestirei mele.

Peste puține zile dela întâlnirea lor la puțul totu mahalana Precistei dela Dudu, răsună de veste, că se măria Stanca lui Vasile Guraliu și a Ioanei cu Costică Torocceanu.

Și fetele fereceau pe Stanca. Numai vecinele de casa miresei sopteau între ele: — Săracul bietul Torocceanu! în ce casă a intrat! pe ce mâini a încapat! Soacra e o aspidă... O să-i facă zile fără de soare...

— Nefericitul de Torocceanu! Bine ziseși, cumătră; păi n'a murit de necazul ei celălalt ginere a lui Ioana a lui Guraliu!

Adovărul e că groznică soacră își luă pe cap Constantin Torocceanu.

Se făcu auzită mare. Numi nu fost însuși boerul Caimacan al Craiovei, cu soția sa. Ce mai alatu însoțea nunta dela casa lui Iupân Vasile Guraliu pânăla biserică! Ce mai ospăt domnesc după nuntă!...

Numai d'abia se împărășiră musafirii dela nuntă, și începu viața amară a lui Torocceanu.

Când cureta bietul mire că de acum începe viața fericită pentru el, lăcă vine mama soacră și i-a de lângă dânsul pe Stanca, care tocmai își desprindea be-tala de pe cap.

Ba că una, ba că alta, Stanca nu se mai întorse lângă bărbatu-său în acea seară.

— Da de ce așa, mamă soacră? întreba Costică a douăzi, cu ochii roșii de nesomu, de zadarnică așteptare.

— Păi ce? Nu cumva țiam dat pe Stanca s'o nenorocesc?

— Cum s'o nenorocesc? Nu-i nevasta mea? Nu nu mine are să-și petreacă de acum înainte viața ei?

Stanca se uita înfălmătită când la mama ei, când la Costică și sta pironită pe loc. Dar Torocceanu căt simți că are a face cu soacră zăsată, de care asculta orbeste fata ei, își zise: las că știu eu ce să fac.

Și făcu celace știa că trebuie să facă: a doua noapte se furisă binisor din camera lui și străbătu în acia unde dormea nevasta lui. Cum dormea, îl astupă

ȘTIRI

DIN LOCALITATE

— Locuitorul Mihail Mihalea din comuna Pulești, pe cămin transeră la hâna locatului Ploesti-Valeii, a fost prins de trenul mixt No. 3, care l-a rețezat peiorul stâng. A fost transportat la Spitalul «Baldescu».

— Meseriașii din localitate, s'au întrunit ieri dimineața în localul Corp. Corpărilor, luând în discuție noua lege a meseriilor. S'au ales apoi o comisie care s'a dus pe la toți dâni Senatori și Deputați, rugându-i să susțină în Parlament modificarea unor articole din lege.

— Servitoarea Lina Toma din str. G. Gr. Cantacuzino, fierbând niște vâpșea pentru cereiul parchetului, aceasta a făcut explozie rânind-o grav. În stare disperată a fost dusă la spitalul «Schuller».

— Într-una din scrierile trecute a izbucnit un incendiu la frangieria d-lui Paulini din calea Română. Focul a provenit dela coșul unui cuptor și a fost stins cu multă greutate de către pompieri.

— În stare muribunda a fost înțenat în spital lucrătorul F. Rădulescu dela fabrica «Metalurgică», căruia i-a căzut în cap un drag de fier.

— Flăcăul Toma Nastase, aflându-se la o mână de pe str. Vidinului, a tras câteva focuri de revolver, răniind grav pe femeia Marița Mihai.

— Victima a fost internată în secția chirurgicală a spitalului «Schuller», iar imprudentul nuntăș arestat.

— Comerciantul Alex. Năcoișci din calea Valeii, a fost declarat în stare de faliment.

— Ni s'a comunicat din Urlați că bătrânul Iosif Micu, în vârstă de 70 ani, s'a găsit mort în locuința sa. Parchetului dispus facerea unei anchete spre a se stabili cauzele morții.

ECOURI

Stimati cititori și criticoare! Vești să posedati o fotografie perfect reușită și efină? Atunci vizitati cu toată încrederea, splendorii și elegantia atelier fotografic de primul rang din acest oraș, al d-lui A. BRAND (Successor), situat pe str. M. Cogălniceanu, 16, din rând cu voșea Primăriei.

Încearcăți și vă veți convinge.

Recomandăm calduros Atelierul de Croitorie al d-lui VASILE LEONTE din localitate, situat pe str. Dr. I. Rădulescu, care sa afirmat a fi unul din cei mai de forță «tunseideri» în această branșă. În atelierul d-sale se confecționează tot felul de comande ca: Paltoane, Pa-

destori, Costume Saco, etc., precum și Uniforme școlare, cu preturi moderate. Vinde și store cu metru.

Una din cele mai de frunte și mai de seamă Saletori și Caleatori din orașul nostru este: «**Spălătoria Modernă**» a distinsului meșter cmeșofețean George Marinescu, specialist, situată în Piața Căruș, unde toate comenzile se execută în mod propozabil și se întrebunțosează subțevant chimicilor care nu vătămă și nu alterează rufăria.

— În vederea săntorilor sărbătorii ale Crăciunului, a sosit **Hainarii, la Englezuri**, situat pe str. M. Cogălniceanu, (ulterior de Hotelul Concordia), un colosal transport de Haine Gata, confecționate din stofe fine și care se vând cu preturi colosale de etliche.

Tribunalul Prahova s. I

PUBLICAȚIUNE

În ziua de 14 (patrușpece) Ianuarie 1912 dela ora 10 a. m. în sus, în localitate în com. Tintea, jud. Prahova, la sonda No. 2, la localitatea numita «pe Dâmbova», sa vinde prin licitație publică averea mobilă mai jos detată aparținând debitorului C. Popovici-Costu, avocat din București, după cererea și pentru despăgubirea d-lui S. Salavaver, comerciant din București, Bănuțului Maria No. 28, conșonatar drepturilor d-lui Ph. Lustgarten, din București, prin actul de cesiune autentice de Trib. Ilfov sec. III, no. 9268/911, de suma de lei șeci mii (10.000) cu procento legale dela data scadenței cambiliilor parata achitare, plus 150 lei cheltuieli de judecată, oșebit timbrele și taxele de executare ca nominal are a primi în baza sentinței comerciale No. 2114/908, a trib. comercial Ilfov, investita cu titlu executor.

Averea scoasă în vânzare se compune din: 1) un turu cu 2 barece din lemnaria pentru sondă circa ca 50 m. cubi lemne de brad învelite barecele cu tabla de fier, 2) 58 m. burleane de tabla de 550 m. m. diametru, 3) un flănetogun 4 roate, 4) un paruc cu lanț, 5) o canuca de instrumentație, 6) 2 chei pentru saps, 7) un cheblon, 8) un instrument pentru lasat pe burleane la înălțim, 9) 2 perechi sarniere de 600 m. m., 10) 2 perechi de 400 idem, 11) 2 1/2 bacuța stangi 30 m., 12) un borcan, compoșt, 13) o mașina de abur 30 de cai putere Mac-Garwig, 14) o sârma de lacărit 180 m. lung, 18 m. m., 15) un rezervor de lemn de 4 vagoane capacitate, 16) un rezervor idem 3 vagoane, 17) o pompa de mână, 18) o lingura de noroi de 12 poli ca 5 m., 19) o lingura de lacărit de 12 poli ca 5 m., 20) 21 bucăți stangi de sapa cu mufe și copiri a 11 m. lungime, 21) o sapa esențieră 550 m. m., 22) o nicovala de 250 Kgr., 23) o toala cilindrică pentru ferarie, 24) o minghina, 25) 10 buc. elește de fac, 26) un compas de ferarie, 27) o bornășina, 28) un bornășing 182/63 m. m., 29) o seța 92/60 30 I bloc, 31) o dalta cu coada, 32) 2 prăsoare, 33) un ciocan, 34) o clupa, 35) un gronit de lemn, 36) o pereche ghivețuri pentru praznu de 60 m. m., 37) o forca de lingura, 38) 12 scule mici de ferarie, 39) 8 perechi becuri pentru ghiveț.

40) 1 m. 30 fier de 75 m. m., 41) o șoara de carnea 112 m. m., 42) un fier, 43) o conușă pentru instrumentație, 44) un hoptog, 45) o pereche lagare de lemn, 46) 8 buc. metal de compoșit, 47) 2 bucati turu, 48) 4 buc. flaps, 49) 3 cotruș de 3 poli, 50) 9 mufe de stangi, 51) un ghiveț pentru stangi, 52) o roșetă pentru abajor, 53) 2 lampi electrice portative, 54) 400 m. șoara de cîmpea noțta pentru put și 200 atău, 55) o seala galbra 180, 56) 2 buc. arește dinște care una nouă și una înveșinată de par de canila circa ca 20 m. 57) o lada nituri de burleane începuta, 58) un cazan complet 35 m. suprațata, 59) o baraca de 600/524 aserșita cu tabla de fier, 60) o baraca aserșita de ferarie 10/5/4 cu șperșia cu tabla de fier, 61) o baraca care servea de angajaș și birou, 10/6/4 m., acoperita cu tabla de fier, 62) o pompa de mână, 63) un rezervor pentru pacuța de fier 1000 Kgr.

— Sa face cunoscut ca vânzarea se face pe bani gata.

Prim-Președinte, Al. Al. Demetrescu
1. Cap. Protoc. C. Ștefănescu
1911 Decembrie 5. Dos. No. 927/910. R. No. 4230

Tribunalul Prahova sec. I

PUBLICAȚIUNE

În ziua de 14 Ianuarie 1912, dela ora 10 am. în sus, în com. Drăganesti, jud. Prahova, la domiciliul deb. Preotul M. P. Tănăsescu, sa va vinde prin licitație publică averea mobilă mai jos detată, aparținând d-ului debitor, după cererea și pentru despăgubirea d-lui creditor C. Ionescu, proprietar dela Urlați, de suma de lei 8.000 cu nominal datorează în baza sentinței comerciale No. 659/910 a trib. Prahova s. I investita cu titlu executor la No. 706/910 cu procento legale dela data protestului cambili parata achitare plus 200 lei cheltuieli de judecată, oșebit timbrele și taxele de executare, averea scoasă în vânzare se compune din: 1) Una trăsura pe acuri de leuc cu roatele vopsite roșu. 2) Un postalon pentru care în buna stare de funcționare. 3) Una mașina nouă pentru vânturată. 4) Doua perechi hamuri complete din care unele de leuc. 5) Doua ope la pară una vântată și alta mures. 6) Doua șrapi de fier. 7) Un plug de fier. 8) Un tral de fier 9) 40 chei grâu sau 280 hectolitri acolița anului 1910 adată în magazie. 10) Zece chile ovaz sau 70 hectolitri ovaz tot recolta anului 1911, așezată în magazie. 11) Cinci chile porumb sau 56 hectolitri porumb din 1909, adată în ștuleți în magazie. În altre cazuri: 12) Un buțet de lemn de stejar cu 4 uși și 2 cutii. 13) Una biblioteca de lemn de nuc cu două uși și 4 cutioare. 14) Una masa de lemn de stejar (birou) cu 4 picioare, o cutie și două cutii mici d'asupra mesei. 15) Șase scaune de lemn de pae. 16) Una sobă de fier de taci cu garnitură sistem Belgian. 17) Un cușor pe picior ranișofat de fier. În camera din stînga intrării. 18) Un pat de fier cu toată îmbrăcămintea lui compusă din două sațele una cu pae și alta cu lîna, un macat de lîna, un carcoaf și volane de dantele, o înveltoare de lîna de casa colorat roșie și flori galbene pe margini, două perne de perete și două suțuri implete cu lîna îmbrăcămintea lor de lîna de casa, două perne mici pentru cul-

turi cu fețele de matase înțerate cu flori înțelșite înșelțat. 19) Șase scaune de lemn de pae. 20) Patru perșole de reșea cu gaterie lor. 21) Una oglinda cu rama de nuc. 22) Doua masote de lemn cu cătușă picior ranișofat. 23) Una masa rotunda de lemn de nuc pe un picior ranișofat. 24) Una lămpă de bronz cu abajor de porțelan pe masă. În camera din dreapta intrării. 25) Un pat de fier cu accesoriile lui și amușă două sațele una împlea cu pae și alta cu lîna, un macat de lîna, un carcoaf cu volane de dantele, o înveltoare de lîna de casa cu varș, două perșole de perete și două suțuri implete cu lîna, 2 perne mici pentru colțuri îmbracate cu matase colorat. 27) Una masa de lemn de nuc cu 4 picioare. 28) Un gardarog de lemn de nuc cu 2 uși și o cutie. 29) Doua scaune de lemn în bucătărie. 30) Un covor toșu cu flururi pe el înșelțat. 31) Un covor croșetat de lîna colorat croștat pe jos. 31) Una oglinda cu rama de lemn de nuc. În gaterie. 32) Una atăușă de lemn de stejar cu oglinda și 3 cutii. 33) Un gramofon cu placă lui.

— Sa face cunoscut amatoriilor ca vânzarea se face pe bani gata.

Prim-Președinte, Al. Al. Demetrescu
1. Cap. Protoc. C. Ștefănescu
No. 874/97, 1911 Decembrie 5. Dos. No. 4421/911

POLITIA ORASULUI PLOESTI

Comisariatul Circoscripției I

Publicațiunea de Vânzare

Conform adresei d-lui Jude ocol urban Ploesti No. 20227/911 urmand ca urzina de 15 Decembrie 1911 sa se vândă prin licitație publică averea mobilă a debitorului Antigone Hurmuzi din Ploesti strada Postal No. 43 și care s'a urmărit în baza Cartei de Judecată cu No. 745/911 spre despăgubirea d-lor Teșes, Șerbanescu și Petcu de suma de lei 250, bani 50 cu dobânda legală de 6%, pe an de la 21 Iulie 1911 protestul cambiat până la achitare, plus 200 lei cheltuieli de judecată, oșebit timbrele de executare.

Averea urmărită și pusă în vânzare se compune din: 1) Un lavor cu oglindă cu fața de marmură. 2) Doua șifoniere cu câte o ușe. 3) Una masă ovală, fata nuculată. 4) Opt scaune cu până. 5) O jumătate garnitură mobilă îmbracată cu plus grăbit.

Se publică de această spre cunștința generală a amatoriilor ca în ziua sus arătată ora 10 a. m. în sus, sa se prezinte la domiciliul debitorului sau Piața Unirii Ploesti pentru a conșura la licitație.

p. Comisar, St. I. Prodeleanu
No. 12186, 1911 Decembrie 3.

Dr. S. WAISELBERG

Ploesti, Str. Al. Lahovari, 6

Fost strada Cojocari

După o practică de mai mult timp în clinicile din Dresden și Berlin, s'a stabilit ca

Specialist în BOALE DE FEMEI și COPII

MANOȘ

BOALE GENITO-URINARE

CONSULTAȚIUNI: 8-9 și 3-7

Consultatiuni GRATUITE pentru SARACI

gura să nu țipe, și în puterea nopții încalcează pe calul mai dinainte pregătit la seara privedorului casei, lui pe Stanea pe cal și fuși bașta, ca gândul ca vântul.

— Când seocoi cu noi mai ajunge mama soareni în zori de ziuă, alungă în un sat, Costică năimi o căruța, care-i duse până seara la *Ușina* lui.

— Plânse Stanea cât plânse după părinti, dar apoi se liniși și două luni de zile viată lui Torococanu fu dulce și femeia lui începu pare-se a uita de măsă și de tată-său.

Dar mama soareni nu uita. Două luni i se pășeră doi ani. În nete două luni, aspeia lui acutiți veni voșea. Cum să faci, cum să dregă să strice casa fetei sale? Ea plînd buie descălușat Fiericică, dela S-ta Procișta, să încușăză la moșia lui Torococanu, să întănească pe Stanea și de n'o vren cu voce bună, s'o răpeșcă și s'o aduca la casa parintească din Craiova. Ba mai dete niște baclavale să le ducă Stancei, ca ea să dea din ele de mănăntu bărbatului său, dar ea să nu gule din ele.

Dascălul n'avu nici o greutate să convingă pe Stanea să se întorcă la părinți. De mica copilă, ea nu știa decât de *voșea* năimii sale. O privire a ei o fascina? Pante ca înca iubea pe Costică, dar voșea mamei sale o stăpânea mai mult decât iubeșea soțului său. Deci

primi să fugă cu dascălul Fiericică în casa părintească.

— Dar cu *baclavana* ce facem? Întrebă dascălul Fiericică.

— Păine-o pe masă, colo. Eu nu fo dan.

— Se gândi dascălul, că ajunge să ducă înșă la Craiova pe Stanea. Ce să mă strălucă a *șifra* pe nofericatul Torococanu cu baclavaua?

— Căci era otrăvita cu soricică și argint viu. Noro, că dete peste ea căinele de vânat al lui Costică. Hăzoi mâncă din baclavă, totuși când intră în camera stăpânului său.

— Uite, cotarla, mănăncă baclavaua făcută de Stanea... Mășă!

— Căinele fu lășcol și acuma se prăgătesc Costică să pună talerul cu baclavaua rămasă, pe o polta înaltă, când deodată intră în casa mama lui.

— Costică, a fugit Stanea cu tu, om dela Craiova. A văzută albaștrul nostru Ilie... Goneau căii în toată puterea lor, de se neteza pământul.

— Înceremți rămăse Costică.

— Un argat intră lute în casă: — Jupâne, Hăzoi se zărgălește și cheală... O să moară căinele... striga el.

— Ca un fulgur luminat noaptea fu argatul Costică... Moare Hăzoi... A mănănc baclavaua... E otrăvita... Mama, mama, Stanea a voit să mă *șomore*! — Nu Stanea, dragă Costică, ei cu bună seama soară-tă.

— Dar eu o iubesc, mamă, nu pot trăi fără de Stanea!..

— Ce-i rămănea bietului Torococanu să facă? Școlat prin căinele Hăzoi de moarte, el reclama la Justiția din Craiova, cerându-i îndăruț pe Stanea dela părinți, el făcă acelu oficial din care am șos istorioara noastră de mai sus!

Prea Îndalțate Doamne.

— După burlănașă porunca a înălțimii Tale, ce mi se dă la dăturata jalbă a lui Constantin Torococanu, din Sud J. Gooj, încaud cercetare, am văzut că jalbu lui este pântec Vășile și Hămo, soția lui, dela Craiova, că luând în căsătorie pe Stanea, fata lor, numai două luni de zile a trăit eu dănsă cunșteșteț, iar de atunci până acum, după relele înșovăriti ale părintilor, nu numai a fugit soția sa dela casa lui, dar cătu vreme a secut eu dănsul, n'a putut trăi cât de puțin în liniște, înca a eugemă să-l răpesc și viată dăndu-i argint viu și sîrnică deșă baclă. Torococanu acum cere, ca eu mbumășir să se aducă aici, atât soțului lui, cât și soții sa, a'și afla dreptatea. Au arătat secer dovadă de vășni și auferoarea ce au fiend Căpșolul S-tel Episcopii, aceriă fiend dela troleului lui August

în 9, prin care îndătoarează pe părinți soțului lui, ca nu numai să ducă pe soția jalburilor acasă la dănsul de unde vor fi acuseș'o, ci înșă să dea și legătura prin șapă, ca nu o vor mai șfătuț spre neumire și oricând va mai fugi să se tot și dătoare a aduce la jalburii să se tot și depășeșcă, căci vreo preimă de despăgubire n'au căștit între jalburii și soția lui. Deci fiind de mai sus arătata anafară a Căpșolului S-tel Episcopii nu se găsese jalburilor înșovășiti, ci mai văștos îl arata, că este om în bună stare și chiverșit și și prieșă neumire în cămășie se vede că este din povata părintilor, și de vreme ce arata jalburilor că soacra lui a cutezat rețe asupra soțului lui, pregătindu-i baclavale cu argint viu și sîrnică ca să-i omoare, găsim eu căle, să se dea luminată pe tuncă înălțimii Tale, cu mbumășir a prod hatuaneșă, să meargă la Craiova, unde să înșășteșă halănta d-lui Căpșolan și a d-lor beeri al Divanului!

Se aduce la cunostinta onor. Public si onor.
Clientele, ca dela Sf. Dumitru a. c.,

 TIPOGRAFIA SI LIBRARIA

„BERCOVICI“

(FOST SUB GRAND-HOTEL)

 S'A M U T A T

Tot in Str. M. COGALNICEANU (în rând cu vechea Primarie)

Asortata cu cele mai noi si mai frumoase caractere de litere, executa tot felul de lucrari tipografice, ca: Brosuri, Ziare, Reviste, Facturi, Diplome, Circulari, Scrisori, Bonuri, Cekuri, Invitatiuni de Botez, Logodna, Nunta si Deces, Carti Postale, de Vizita si de Adrese, Registre, Condici, Chitantiere, Meniuri, Liste de Bucate, Afise, Imprimare pentru Autoritati, Agricole si Petrolifere, Bilete pentru Baluri, Teatru, Concerte, etc., cu preturi foarte eftine.

Depozit de Imprimare necesare Primăriilor Comunelor rurale. Depozit de diferite imprimare necesare Băncilor Populare și Intreprinderilor Petrolifere.

PRETURI REDUSE. EXECUTIA PROMPTA.